



הסמכות המוסרית

מבחינה ציבורית, ראש הממשלה לא יכול לפטר את האחראים
האחרים לאסון 7 באוקטובר בלי להתפטר בעצמו

לא היה מקבל זאת. מאז חלפו חודשים ארוכים. הרצי הלוי ואהרון חליוה הודו באחריותם וסיימו את תפקידם מרצונם. רונן בר מסרב לעשות זאת ויש לו כנראה סיבה טובה לכך. ראש הממשלה רוצה לפטרו. לא ברור מדוע ולמה, האם נזכר היום באחריותו של בר ל-7 באוקטובר? אין לנתניהו סמכות מוסרית לכך, כפי שלא הייתה לו במשך כל השנה וחמשת החודשים שחלפו מאז. לרונן בר יש תשובה מוחצת: טול קורה מבין עיניך. ❖

מיד לאחר 7 באוקטובר התעוררה השאלה כיצד ממשיך ראש הממשלה בתפקידו ואיך הוא מעז שלא להתפטר. תשובתו של נתניהו הייתה שלא ניתן לקבוע מי אחראי. בבוא היום תקום ועדת חקירה שתעסוק בכך. נוכח עמדה זו לא היה יכול ראש הממשלה נתניהו, שהסתתר בעצמו מאחורי ועדת חקירה שספק אם ממשלה זו תקים, להביא להחלפת הדרג הצבאי וראש השב"כ.

אין אפוא תמה שאיש מהאחראים לא הוחלף במועד. ראש הממשלה לא היה יכול לפטרם בלי להתפטר בעצמו. איש

והוא שתמך בעידוד שלטון חמאס וחזיוקו באמצעות הזרמת מיליוני דולרים מקטאר לרצועה.

נתניהו אינו האחראי היחיד. לצידו ישנם אחראים נוספים, ובהם הרמטכ"ל הרצי הלוי, ראש אגף המודיעין אהרון חליוה וגם רונן בר. אבל השאלה היא כיצד כל אלה נשארו בתפקידם למעלה משנה, עד שחלקם בחר להתפטר? כיצד לא פוטרו מתפקידם בסמוך לאחר האירוע הנורא, וכיצד ניתן להם לנהל את המלחמה? התשובה הברורה היא שלא היה מי שמבחינה ציבורית היה יכול לפטרם.

השאלות המשפטיות הקשורות בפיתוריו או בניסיון פיתוריו של ראש השב"כ רונן בר יעסיקו אותנו בימים הקרובים. אין ברעתי להתייחס לכך. בעיניי השאלה היא קודם כל מוסרית, ובעניין זה ניתן לומר בחדות שלראש הממשלה ולממשלה הזאת אין סמכות מוסרית לפטר את רונן בר. אחרי 7 באוקטובר היה ברור שהאחראי הראשון במעלה לאסון הנורא הוא ראש הממשלה בנימין נתניהו, שהאסון אירע במשמרת שלו. נתניהו הוא שהמציא את הרעיון ששלטון חמאס רצוי לישראל,